

* * *

О, миг на странна раздяла —
песен, отдавна звучала,
болка в надежда изгряла,
сълза в очите ми спряла!

Да можех да отплувам по водата
на малката русалка със съдбата —
сърцето ми на морска пяна
да се разтопи
и нищо, нищо да не ме боли...

Уморих се да съм храбра и силна —
времето на чудото да стигна.
Напих се с мечти да оздравея,
да мога да танцувам и да пея.

И дори съдбата да се преобърне,
чакам пролетта да се завърне —
да усетя отново, че живея,
душа и тяло в настоящето
да слея.

О, миг на странна раздяла
с мечтата моя снежнобяла...